

3.er En sa forma més habitual i més benigna, la toxicitat se tradueix pel tint subicteric amb urobilinuria i per l'albuminuria.

4.^t El tint icteric, testimoni de l'adulteració del fetge, és a vegades l'avís d'una intoxicació extremadament grave, interessant el systema nerviós i traduint-se per symptomes de forma cerebral, de forma bulbar, de forma typhodica.

5.^{nt} L'únic medi de posar-se a l'abric dels cops de l'appendiciti és de suprimir el focar toxi-infecció.

6.e Amb un diagnostic ben fet, amb una operació practicada en temps vulgut, segons les regles de l'art, se prevenen tots els accidents.

7.e *No s deo jamai morir d'appendiciti.*

Analysis

VULVA I VAGINA

G. A. STEIN.—Retenció d'un pesari en la vagina durant sis anys.—
(*Med. Oboz.* i *La Gynec.*, 15 Febrer 1899.)

Els còssos estranys de la vagina poden ésser dividits en tres agrupaments: 1.er Els còssos estranys introduïts durant la mansturbació (agulles de ganxo, tiges, etc.). 2.^{on} Còssos estranys introduïts per una altra persona amb un fi criminal (còssos punxants, tiges, bastons, etc.) o pera augmentar l'excitació genital («esperó de dones», és a dir, anell elastic de gutta-perxa, am dents a la circumferencia). 3.er Pesaris o objectes analecs introduïts amb un fi therapeutíc en cas de prolapse de la vagina o de l'uter.

En el cas de Stein se tractava d'una malalta de 64 anys a la que s va introduir fa sis anys en la vagina un anell de cera. La malalta s queixava sobre tot de fluïxos vaginals; sanguinolents i fetids, de dolors en el baix-ventre, de mal de cap i aixafament general. Se va extreure de la vagina un anell anelec per sa forma a l'anell de Mayer. Tota sa superfície estava coberta d'un magma roig-grisenc, deliquescient, putrid. Després d'haver tret aquesta massa, se pogué veure que l'anell era de cera, que s'havia tornat amb el temps molt friable i infiltrat de formacions cristallines. Sis dies més tard la malalta se sentia molt millor, les secrecions vaginals eren menys abundants, sense fortor.

Lo que cridava sobre tot l'atenció era la pudor fecaloide de l'anell ide les secrecions vaginals, no obstant l'ausencia de fistules vagino-rectals. L'autor creu que aquesta pudor és deguda a la presencia de l'escatol, que s forma durant la putrefacció de les substancies albuminoides. La vagina que conté un còs estrany durant molts anys, presenta totes les condicions que favoreixen la formació de l'escatol. Les secrecions vaginals que cobreixen el còs estrany i que són retingudes pel mateix, s'estanquen durant molt llarc temps i comencen a descompondre-s, i els micro-organismes prenen, sense cap dubte, una part activa en aquest phenomen. Durant aquesta putrefacció se formen en la vagina diferentes toxines, d'aon cephalalgia, pesadesa de cap, etc., symptomes semblants an aquells de que s queixen els que sofreixen constipació prolongada.